ଜି. ନାରାୟଣସ୍ୱାମୀ ରେଡ୍ଡୀ (ମୃତ) ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀଙ୍କ ଜରିଆରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

କର୍ଣ୍ଣାଟକ ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

29 ଏପ୍ରିଲ, 1991

[ଏମ୍. ଏଚ୍. କାନିଆ, ଜେ. ଏସ୍. ବର୍ମା ଏବଂ ଭି. ରାମସ୍ୱାମୀ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ଭାରତର ସମ୍ବିଧାନ: ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 - ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ - ଉତ୍ଥାପିତ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରଭାବ ପକାଉଥିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ ନକରିବା - ଏହାର ପ୍ରଭାବ

ବାଙ୍ଗାଲୋର ଉନ୍ନୟନ ଅଧିନିୟମ, 1976 ର ଧାରା 17 ଏବଂ 19 ଅଧୀନରେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଜମିଗୁଡ଼ିକର ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 36 ଲାଗୁ କରିଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଚୁକ୍ତିନାମା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟଥା ହୋଇଥାଏ ।

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ଅଧିସୂଚନାକୁ 20.9.1977 ତାରିଖରେ କରାଯାଇଥିଲା । ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ (ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ, 1984 ଦ୍ୱାରା 20.9.1984 ତାରିଖରେ ଧାରା 11-A ପ୍ରଚଳିତ ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ (ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ, 1984 ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁଠାରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଏପରି ପ୍ରାରମ୍ଭର ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା । ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟଗୁଡ଼ିକ 20.9.1984 ତାରିଖ ଠାରୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ ଥିଲା ।

11.9.1985 ତାରିଖରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ଅଦାଲତରୁ ଏକ *ମଧ୍ୟକାଳୀନ* **ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଯାହା 29.4.87 ତାରିଖରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନରେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଜମିର ଦଖଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ** *ସ୍ଥିତାବସ୍ଥାର* **ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ଡିସେମ୍ବର 16-17, 1987 ତାରିଖରେ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପତ୍ତି କରି**

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ପିଟିସନ୍ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅଧୀନରେ ଘୋଷଣା କରିଥିବା ଅଧିସୂଚନାର ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଜମିଗୁଡ଼ିକର ଅଧିଗ୍ରହଣ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ । ପରେ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ସେଥିରୁ ଆଗତ ଆବେଦନଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଆଗତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବେଦଖଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ହାସଲ କରିଥିଲେ,

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ଅଦାଲତ,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ: 1. ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିକାର ବିବେକାନୁମୋଦିତ ଅଟେ ଏବଂ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ଯିଏ ଏହିପରି ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଏହି ଅଦାଲତର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୁଅନ୍ତି, ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ସ୍ୱଷ୍ଟ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୁଲାସା ସହିତ ଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ସେ ଏପରି କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦମନ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କ ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହୋଇଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଥିଲା ।

2. ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପ୍ରଭାବ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11-A ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନର ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଆଦେଶର ତଥ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଥିଲା । କୌଣସି ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଆଦେଶ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ଆଦୌ ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଅଦାଲତ କେବଳ ସେତେବେଳେ ଜାଣି ପାରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅଧିସୂଚନାର ଜବାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଆରୋପ ଶପଥ ପତ୍ର ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଉତ୍ଥାପିତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକର ସିଧାସଳଖ ପ୍ରଭାବ ରହିଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶ ନକରିବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟକୁ ଦମନ କରିବା ସହିତ ସମାନ ଅଟେ । କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଥିଲା ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲୀୟ ଅଧିକାରିତା: ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 823-24/1990

1989 ର W.A. ସଂଖ୍ୟା 321 ଏବଂ 322 ରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 6.10.1989 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏସ୍. ଆର୍. ଭଟ୍ଟ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆର୍. ଏନ୍. ନରସିଂହ ମୂର୍ତ୍ତି, କେ. ଏଚ୍. ନୋବିନ୍ ସିଂହ, ଏମ୍. ବୀରାପ୍ପା ଏବଂ ଏସ୍. ଏନ୍. ଭଟ୍ଟ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ଏହି ପିଟିସନଗୁଡ଼ିକର ଫଏସଲା ପାଇଁ କିଛି ତଥ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ କିଛି ଜମିର ମାଲିକ ଥିଲେ ଯାହା ବାଙ୍ଗାଲୋର ଉନ୍ନୟନ ଅଧିନିୟମ, 1976 (ଏହା ପରେ "ବାଙ୍ଗାଲୋର ଅଧିନିୟମ" ଭାବରେ ସୂଚିତ) ର ଧାରା 17 ଏବଂ 19 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ବାଙ୍ଗାଲୋର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 36 ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେଉଁଠାରେ ଅଧିଗ୍ରହଣ ଚୁକ୍ତିନାମା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟଥା ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ (ଏହା ପରେ "ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ" ଭାବରେ ସୂଚିତ) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା, ଯେତେ ଦୂର ଏହା ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ, ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେବ । ଅତି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବେ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11-A, ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ 1984 ମସିହାରେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା, ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଦାନ କରିଛି ଯେ ଉକ୍ତ ଘୋଷଣା ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖ ଠାରୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ତାଙ୍କର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଏବଂ ଯଦି ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥାଏ, ତେବେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ଧାରା 11-Aର ପ୍ରଥମ ପରନ୍ତୁକର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଅନୁଯାୟୀ, "ଯେଉଁ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଉକ୍ତ ଘୋଷଣାନାମାକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଗ୍ରହଣ କରାଯିବାକୁ ଥିବା କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଏକ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥଗିତ ରଖାଯାଇଛି, ତାକୁ ବାଦ ଦିଆଯିବ" । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ମଧ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ

ଯେହେତୁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅଧୀନରେ ଘୋଷଣା କରିଥିବା ଅଧିସୂଚନାର ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧିଗ୍ରହଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟରେ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଯୁକ୍ତି ସହିତ ସେହି ଯୁକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆକ୍ଷେପିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଛି । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତାରିଖଗୁଡ଼ିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବାକୁ ହେବ, ସେଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା:

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଘୋଷଣା କରୁଥିବା ଅଧିସୂଚନା 20 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1977 ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ (ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ, 1984 ଦ୍ୱାରା ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମକୁ ପ୍ରଚଳିତ କରାଇଥିବା ଧାରା 11-A କୁ 20 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1984 ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା । ଧାରା 11-A ର ପ୍ରଥମ ପରନ୍ତୁକ ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯଦି ଉକ୍ତ ଘୋଷଣା (ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 ଅନୁଯାୟୀ) ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ (ସଂଶୋଧନ) ଅଧିନିୟମ, 1984 ର ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ଏପରି ପ୍ରାରମ୍ଭର ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତେଣୁ 20 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1984 ତାରିଖ ଠାରୁ ଦୁଇ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର,1985 ତାରିଖରେ, ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଏହି ଅଦାଲତରୁ ଏକ *ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ* ଆଦେଶ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଯାହା 14 ଅଗଷ୍ଟ, 1984 ତାରିଖର କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 29/1985 ରେ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଥିବା ଜମିର ଦଖଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ *ସ୍ଥିତାବସ୍ଥା* ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା, ଯାହା ସହିତ ଆମେ ଏଠାରେ ସିଧାସଳଖ ଜଡିତ ନାହୁଁ । 29 ଏପ୍ରିଲ୍, 1987 ତାରିଖରେ ଉକ୍ତ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 294/1985 କୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇନଥିବା ଆଧାରରେ ଉକ୍ତ ଅଧିଗ୍ରହଣକୁ ଆପତ୍ତି କରି, 16-17 ଡିସେମ୍ବର, 1987 ରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସମ୍ପୃକ୍ତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଦୁଇଟି ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନରେ, ଉକ୍ତ ଜମିଗୁଡ଼ିକର ଅଧିଗ୍ରହଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଉପରେ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ *ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ* ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ମଞ୍ଜୁର କରିଥିଲେ । ଏହି ଆବେଦନଗୁଡିକ ସେହି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ

ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 29 ନଭେମ୍ବର, 1988 ତାରିଖରେ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଜଣେ ବିଦ୍ୱାନ ଏକକ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାୟର ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା 6 ଅକ୍ଟୋବର, 1989 ରେ ସେହି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଦୁଇ ଜଣିଆ ବିଚାରପତିଙ୍କ ବିଚାରପୀଠର ନିଷ୍ପତ୍ତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ 1990 ର ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 823 ଏବଂ 824 ନାମକ ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଆଗତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିରେ ବେଦଖଲ ପାଇଁ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ହାସଲ କରିଥିଲେ । ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ପ୍ରଭାବ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି, ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 11-A ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଯାହା ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ, ଏହା ବିବାଦର ପରିସର ବାହାରେ ଯେ ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଆଦେଶର ତଥ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଥିଲା । କୌତୁହଳର ବିଷୟ ହେଉଛି, କୌଣସି ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଆଦେଶ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ ଆଦୌ ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିଲା ଏବଂ ଆମେ ଏହି ଆଦେଶ ବିଷୟରେ ସେତେବେଳେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲୁ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଅଧିସୂଚନାର ଜବାବରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଆରୋପ ଶପଥ ପତ୍ର ଦାୟର କରିଥିଲେ । ଆମ ମତରେ, ଉତ୍ଥାପିତ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶଗୁଡ଼ିକର ସିଧାସଳଖ ପ୍ରଭାବ ରହିଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶ ନକରିବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟକୁ ଦମନ କରିବା ସହିତ ସମାନ ଅଟେ । କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ ହୋଇଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଆଇନରେ ଏହା ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ଥିରୀକୃତ ହୋଇଛି ଯେ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିକାର ବିବେକାନୁମୋଦିତ ଅଟେ ଏବଂ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ଯିଏ ଏହିପରି ପ୍ରତିକାର ପାଇଁ ଏହି ଅଦାଲତର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୁଅନ୍ତି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ସ୍ପଷ୍ଟ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୁଲାସା ସହିତ ଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ସେ ଏପରି କରିବାରେ ବିଫଳ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଦମନ କରନ୍ତି, ତେବେ ତାଙ୍କ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ତଦନୁସାରେ ଆମେ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରୁଛୁ ।

ଏହି ପିଟିସନଗୁଡ଼ିକର ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଆର୍. ପି.

ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଯାଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ